

assi sündis. "Kas tahate ita veel piisje, märda ja marjo, rõngede vasto panna?" — Minna tahan rõemu ga kõik teha, mis teie ja muu targem rahvas mulle õppetab! ütles Joon. "Se on suudowäärt!" — ütles Jenner: "ka wälk ja tulluke on meile kass jaatnud, seepärast seisab tõt möda pühas firjas: Tema tee v oma inglid waimuks ja vīmad teenrid tullegiks!" — Undke au oma Zümalale.

L a m b u l i s e F o e r.

Mäggisel Schottlandi maal elavad eñamist karjatsed weikes orgudes mäggede wahel. Igga mehel on rajatud piired, kus ta vīma karja toitab. Mõnel on ni laiusti karjamaad et muid vīma karja kolo ei tömba kui agga uido-ajjal. Eñamist iggapäiv peab ta vīma trui koeraga ümber joostma ja kaddunud loomad kolo otsima. Juhtus ükskord et üks kaddunud elajaid otsija lambuline vīma kolme aastase pojja kasa rõttis. Kui mees tūt maad olliskainud roñis ta vīma koeraga ühe kõrge äffi māe otsa, et sealt paremine iggale pool saaks waadata. Tema ei olnud veel māe otsa jõudnud kui pahjud uddupilved ühe kõrtaga kõik cratavarjasid, mis seal maal saggedast nõnda juhtub. Laps olli māe falda alla ootama jänud; seepärast ruttas issa mutega tagasi; agga ehmatust ja piime eksitasid tedda teelt. Mõne tunni pärast jõudis õb kätte ja willets lapse otsija rändas ita veel möda rabbafoosid ja aasusid, egga teadnud, kuhu poolt piddi minema. Viimaks läks udio nattuse selgemaks ja mees jousi

bis foddo. Osel ei olnud rõimalik pikemalt otsida, agga kui soit teisel öönikul akas pusietama ruttas mees naabri rahwaga seltsis last otsima. Neinad joostsid öhtuni mäggede wahel orgudes eddas tagasi ja ei jätnud kobast egga täggastiku otsimata; siiski läks nende waew tühja. Kurb issa läks teisel ja kolmandamal päeval nisamoti otsima, mõni naaber temaga, agga lapse jälgi ei leitud fuskilt. Neljandamal öhtul tulli mees raskle südamega tagasi, lootus olli löpenud, seepärast ei jõudnud ta eñam naise abastust trööstida. Seal näggi mees, et koera asse tahi olli, ja kuulis naise käest, kudda koer iggapäiv kui vīma toito kätte saanud, ruttust ära olli läinud. Mees jää seepärast mōtlema. Kui koer teisel öönikul leiwatükkia saanud ja sellega ära läinud, ruttas perremees tema jäljile. Koera tee läks ühe jõe tollke jute, tus voovalas vesi kõrge faljo pealt maha joostis, ja mis sealt saangeli ei olnud, kuhu laps maha jäändud. Koht olli üksik ning tollse. Kõrged faljo rünkad, mis mõlemal pool seina lombel seisid, ollid allaspiddi lõhkend ja suure turistikoango faljosisse teimud. Koer ruttas turistiko kaldast alla ja joostis koopa sisse. Lambuline astus waewaga koera jälgi möda, jõudis viimaks koopasse ja leidis — kes jõuab tema rõemo ülles tunnistada! — vīma pojjakese, kes praego sedda koera käest saanud leiwa-pallukest sõi. Koer istus tema ees ja waatas vīma kašwandiko silmii. Vildikeste peal näate teie koera istuvad ja trui silinadega lapse peale waatavad, kedda tema õd ja päriad olli laitsenud. Koer ei olnud kõige sele aija sees muid